

Előfizetési árak:

Helyben

Félévre 6 frt.

Három hónapra 3 „

Postán küldve:

Félévre 7 frt.

3 hónapra 3 „ 50 kr.

Egyes szám

10 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési pénz s minden küldemény Főpiacz Vecseyház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben: **Telegdi K. Lajos** és **Csáthy Károly** könyvkereskedésében s a szerkesztőségénél. — Egyébütt a postahivatalok útján.

Hirdetési díj.

Öt hasábos petit

sorért 5 kr.

Nyitáskor megjelenő közlemény 3 hasábos 15 kr. Hirdetményeket és előfizetéseket lapunk számára elfogadják: Pest-Budán: Neumann hirdetési irodája, Bécsben: Oppelik A. és Hasenstein et Vogler, Brauner I. G., Brilüben: Goldberger, Párisban: Havas ügyvédsége.

Bélyegdíj:

minden betöltésért

külön 30 kr.

A „Debreczen“ magántávirata:
(Feladott d. n. 1 óra 40 percz, érkezett d. u. 2 óra 20 perczkor.)

Pest, okt. 18. A baloldal tegnapi gyűlésében külön törvényjavaslatot határozott a vallásszabadság ügyében. — Az országgyűlésen Lónyai előterjesztése nyolcz fontot nyom. — A Sassi-perben a közvádólót elmarasztották.

Ki ad többet érte?

Pest, okt. 17.

(r. r.) Két eladó tárgy van most nálunk, mi a figyelmet leginkább magára vonja.

A belügyministeri és intendánsi állomás. Azonkívül sok más apró-cseprő lom is kiállítatik.

Mindenfelől jön a sok ajánlat.

De a kéz, mely az ajánlatok felbontására ki van választva, még mindig késik a sors titkát piaczra hozni.

Nagy a csődület, úgy az ajánlkozók és ajánlottak, mint a néző, váró, kíváncsi közönség részéről.

Aki a titkok mélyébe lát sas szemével, fél választani; elutazik inkább, levegőt változtatni, messze vidékre, ő felsége a király kíséretében, a pogány világba, gondolva, hogy a pogányok inkább békét hagynak neki, mint ezek a hivatalvágyó jó keresztények Magyarországon.

Majd ha az a jó tengeri levegő átjárja fáradt tüdejét, hazajövet erősebben kiálthatja az árverelő közönségnek: itt egy jó ministeri tárcza, itt egy jó intendatura stb., ki ad többet érte?

Majd ha a suezai csatornán lebegő hajóban, megszabadulva minden gyarló emberi salaktól, mely az önzés istenét imádja, szent áhitatában föltekint a magas égre, hogy onnan a jövő titkos áldásait leimádkozza, — szent ihletében elhatározza, hogy kit méltóztat azon magas kegyre, mikép az árverés dobosával ráíttethesse a „senki többet, háromszor“ jelentős igékkel a nyertest: majd akkor gyul ki arcza in ujra a hatalom szemérempirja, mely öntudatát büszkévé teszi, azon hitben, hogy csakis ő, és senki más nem lehet az, ki a hivatali világvásár kapuját bezárja, ki hivatal van az ajánlkozók és ajánlottak boldogsága felett rendelkezni, és a nemzetnek táncz alá fujni a nótát. Oh az az idvezülés nagyszerű pillanata lesz, melyben itélend eleveneket és holtakat.

S ha majd a szilárd határozat befolyása alatt a haza földére teszi világjárta lábait: oh mint körül fogják imádói; oh mint hódolnak kegyelmei; oh mint csuszálnak a kérelmezők egy kis falatocskára hivatalért, melyért oly régen éheznek, szomjuhoznak!

Mily boldogság van a hatalomban: rendelkezhetni mások felett!

Mily iszonyu tantalusi szomjuság uralkodik a kegyes, alázatos esedezők kebelében, kik a hatalom csatornájárt képviselőjének szárazra jutásáért esedeznek! Örömet kiitták volna a suezai csatorna vizét, hogy ő nagysága előtt a víz elapadván, elébb hazajöni kényszerítve legyen!

De mily iszonyu az édes álomból fölébredés,

midőn az ember a rideg valót látja maga előtt, a rózsákkal átfont éden díszátora helyett!

Oh mért hogy csak egy ministeri, oh mért hogy csak egy intendánsi hely van üresen?!

„Senki többet? háromszor!“ hangzik a magas ajkáról!

És míg pár halandó illyés profétaképen elevenen ragadtatik fel a hetedik égbe: oh hányan hullanak reményök magas árboczaírók a sáros Fertőbe alá?!

Iszonyu, iszonyu!

Oh maradt volna inkább örökre ott a pogányok között!; oh bár soha ne mentem volna ezen embervásárra, ahol csak egy az ur, aki vesz, és a többi mind . . . mind rabszolga!

Oh mért is hintém hódolatom tömjénillatát lábai alá?!

Oh mért nem fordultam a megbántott hazai istenekhez, kik őt elátkozták!!

Oh e méltatlanság; oh e gyalázat! —

És az égből leesett ezen angyalocskák szitkok közt hagyják oda a vásárt; mert vége az árverésnek! . . .

Hanem ismerjük az ily kenyérekalkárokat. . .

Ha a dob ismét megperdül, ha árlejtésre van kilátás, legyen bár a portéka még egyszer oly silány: megjelennek ök; ott teremnek ök azonnal, szerencsét próbálni.

És elhallgat az átok ajkaikon; elszáll arczaikról ismét a harag, a szégyen, a megaláztatás pirja; ök ismét a szelid ártatlant, a meghunyaszkodót, a tányérnyaló szerepet játsszák.

Az isten hozta ő nagyságát vissza tul a tengerokről!

Az ég ujmutatására ismerünk az ő intézményeiben!

Csak az az üdvös és jó, amit ő mivel; a többi halandó mind nyomorult árnykép, mit a nap fénye csak kegyelemből tűr el! —

Ő mentette meg a hazát, s vissza adta a nemzetet ön magának!

Ő töle árad minden jó és nagy! —

Ily kameleon fajzat a hivatalváadás tömeg azon része, mely minden áron csak nyerni akar a nemzet el-, eszmeharczaiban!

A nagy ur intésére életet nyerne ök: s egy hideg ujj mutatására furiákká válnak.

Mig ismét beáll a vásár.

Mikor aztán ismét sorompóba állnak. . .

És szemtelen bátorságuk végre is nyer; s a nyereségnek jó szaga van a klasszikus író szerint. . .

Jó az országnak korpamérvő vékájának is lenni: arra is ragad valami mindig, ami összegyűjtve drága kincs leend! — Ezzel tartják!

Ha minister és intendáns nem lehet a vásárra ment kalmár: olcsóbb nyerenemnyel is megéri. Csak hogy elmondhassa: mégis nem volt hiába az árverés. . . —

Ujdonságok.

= Gerecs ismét szerződött van.

E kedvelt operette énekesünk szerződése a mult színdény végével lejárt, s miután több felé kapott meghívást, már azt hittük, hogy operetteénekes nélkül maradunk. Azonban azon felmerült differentiák, melyek Gerecs ur szerződésének útjában állottak, most már el vannak hártva a szerződés a mult hét folytán igen méltányos feltételek mellett csakugyan megis kötöttett.

= A kertészeti-egylet ez évi catalógusa már be van adva a nyomdába. Az egylet kobe-

ből kiküldött szakértő bizottság állította azt igen helyes tapintattal, s tudományosan össze, s mi kik bele tekintünk, nem csak városunkbeli, hanem az egész ország gyümölcs-tenyésztő közönségének előre megszughatjuk, hogy az egylet igen nagy választékban el van látva a legnemesebb fajú oltványokkal, úgy hogy azok, kik ilyeneket szerezni akarnak, nem kénytelenek a végett most külföldre szorulni. — A megrendelések átvételét és expediátását Tamássy Károly gyógyszerész ur volt szives elfogadni.

= **Beküldetett.** Van Debreczenben egy jó-tékonycélú egylet, mely „Alföldi izraelita földmívelést, ipart és a nehéz mesterségeket terjesztő egylet“ czím alatt felsőbb helyen engedélyezve, több éven át ez irányban igen áldásosan működött. Most azonban már két éve hogy semmi életjelét nem adta ezen egylet, minek egyik és talán helyes oka az lehet, hogy a viszonyok változtával az egylet megszűnt jelentőséggel bírni, az emancipacio folytán tárva levén az ut az izraeliták előtt is, bármely életpályára. — Azonban, ha az egylet beszüntette működését, akkor talán mégis kár az egylet meglévő vagyonát cél nélkül hevertetni, hanem jó lenne, ha az elnökség egy ntólsó rendkívüli közgyűlést hirdetve számadást tenne az egylet állása felől, s annak feloszlása kimondatván, a meglévő vagyon valamí más jótékony célra fordíttatnék. Egy izraelita polgár.

= **Dobó uramat** a kit Varga utcában levő kovács műhelye után igen sokan ismernek, egy általa elbusított cigánykovács legényt, tegnapelőtt délután hála fejében megtámadta, s ha az oda csődült szomszédok meg nem akadályozták, talán agyon is veri. A frater most a hűvösön várja érdemlett büntetését.

= **A népösszeírásról mintalvelek** a népösszeírással városunkban megbízott választmány elnökehez Simonffy Imre urhoz már 6000 példányban megérkeztek. A népösszeírás az egész országban jövő év január 3-án veendi kezdetét, addig is erősen folynak az ide vonatkozó előmunkálatok, úgy a ministerium, mint a törvényhatóságok részéről. Most talán valahára megtudjuk már, hogy Debreczennek van-e csakugyan 60000 lakosa.

= **A vásár alkalmából elfogott zsebmetszők** utolsó szállítmánya szombaton tolonczolatott el, és pedig 3 ismeretes jómadár, mindhárom csabai illetőségű, nevek Stern Leopold, Grün Katalin, és Goldberger Móricz. Nem tudjuk a kapitányi hivatal eléggé dicsérni azon ernyedhetetlen buzgalomért, a melylyel vásáraink e veszedelmes vendégeitől bennünket úgy szólván majdnem teljesen biztonságba helyezték.

* **A lakáshány** — nagyobb városaink e veszélyes nyavalyája — csakugyan mutatkozik nálunk is. Tanuló ifjuságunk közül, kik előre nem gondoskodtak, csak nagy bajjal kerithetnek már egy kis zugot, hol meghúzódhassanak és a miért aztán busásan meg kell fizetni. Így legközelebb is, egy egyházi férfit, (nevének most ez egyszer kedvezünk) három diákok 16 frt haví díjért bocsátott egy zugszoba négy füstös fala közé, azal okadatolva zsarolását, hogy hiszen ő a váradi furdőben még többet fizetett. Erre csak a legszelidebb kifejezéssel azt mondhatjuk: embertelenség.

* **Egy convictus diák**, hóna alatt tartva kényerét, mit provincialis nyelven brugónak neveznek, panaszkodott a minap, hogy mostanában nem kapott jól kisuít és buza izü kényeret. Az általános hadkötelezettséggel talán az általános prófontevést is kimondták az ifjuságra, — tréfált a convictor. Na, ha már egyszer az iskola illendően megfizeti az árát, meg is kívánhatná, hogy tanulóinkat becsületes kenyérral lássák el; mert hány szegény fiúnak csak az a reggelije és vacsorája? Pedig a rozsz brugó nem igen csuszik magában.

= **Erélyes fellépés.** Tegnap vasárnap d. e. a nagyujtca lakosai 11 óra tájt négy makra parasztleány irtóztatós lármájára, ordítózására kifutottak az utcára. A négy istenkáromló erre még több kedvet kapott, s a vasárnap ünnepi csendét zavaró zaj már oly mérvet öltött, hogy az épen azon utcán elhaladó Szabó Samu alkaptány felhiva érezte magát őket rendes utasítani, hogy tüstént elhallgatván oszlojanak szét. De a két Suba gyerek, kik mindketten szabadságos katonák, ki tudja, hol el nem követett hőstettek hivatkozva, erőnek erejével vért akartak inni, — evvel pedig az alkaptány ur a legjobb akarat mellett sem szolgál-

hatott nekik hanem, daczára a legények erélyes ellenállásának, kik már a botot is forgatni kezdték, egy maga bekísérte e rakoncátlanokot. Valóban megérdemli alkaptány ur ez erélyes fellépése, hogy nyilvánosan megdícsértessék.

Még egyszer az ostordij.

Az ostordij tárgyában beküldött és a 75 számban megjelent czáfolatnak nevezett fölvilágításomban már említettem, hogy a program értelme szerint idomítás alatt értjük, ha a ló idomító intézetben idomítást nyer.

A Quinquagesima, mind a mellett, hogy az ostordij napja előtt harmadnapal a debreczeni pályán Gambia és Sylphfel a gátversenyben futott, még sem volt idomító intézetben és hogy Quinquagesima, Gambia és Sylphfel nem egy színvonalon áll, mutatta az eredmény, mert midőn Gambia mint 2-dik ló Sylphfel küzdővén a célpontra megérkezett, akkor Quinquagesima még csak a distanzpontra volt és lovása látván, hogy minden erőlködés hiába, a futással fel is hagyott, az akadály versenyről pedig visszahuzott; a mi pedig cikkirő állítását illeti, „hogy én Quinquagesimát nem akartam az ostordijra mint idomítottat beírni,“ ezen állítása helyes, mert hogy irhattam volna egy nem idomított lovat a sports értelmében idomítottnak be, továbbá ismét fölvilágításul említenem kell, hogy a tét és bánat pénzek az első és második ló-nyertest nem pedig a pénztárt illeti; hogy Quinquagesima a gátversenyre eresztett, annak nem volna értelme? hiszen a fentnevezett gátverseny programjában nincsen említés téve, hogy fel vér és nem idomított ló ki van zárva és egyedül a tulajdonos tetszésétől függ azt gátversenyre eresztetni vagy nem; ezeket előre becsátva és mivel — a Quinquagesima félvér ló — nem értem cikkirőnek azon állítását, hogy fajára és idomított voltára nézve azokkal egy színvonalon állónak találattott (csak nem talán a szakértők által?)

A második ló Tutti, apja Smaragd, anyja Tutti, tehát szinte félvér és hogy báró Glaubitz ezen lovat a futásban gyakorolta, illetőleg intézetben kívül idomította, ez nagyon természetes dolog, a programban nem volt kitéve, csak tanulatlan csikó futhat, nézzék a földészek versenyét, az a földész, ki lovával a versenyben részt akar venni, nem gyakorolja-e előbb lovat, és nem intézetben kívül idomítja-e előbb azt?

Azon pestmegyei földész, ki az idén barna ménjével mint első a célpontra megérkezett, nem futott-e már több ízben, nem gyakorolta és nem intézetben kívül idomította e lovat, azért a többi verseny társai mért nem takadtak ki panasza? igyekezzünk nem-csak délceleg tízes paripákat a versenyre hozni, hanem egyszerűen olyanokat is, a melyeket mi magunk és nem Trainer által idomított, tudjon azon ló mit akar gazdája, s nem pedig vak tüzeben ragadjon el, s a mikor a célponthoz közeledik, már nincs erő benne és versenytársai egyenként elhagyják, vagy talán Koszorusz ur lova a verseny előtt nem lett intézetben kívül idomítva? —

A harmadik ló Olga éppen ugy idomított, mint fent említém és tavaly nem Olga hanem Geneszy László ur egyik hámos lova nyerte el a díjat, mely hámos ló idomításán kívül is mint első érkezett a célponthoz, mi által egyfelől a lovas ügyessége, másfelől Kaffka Károly ur lovának lába kitörvén a két versenytársat legyőzte.

Czikkirónak azon kifejezése, hogy az ő megjegy-

zései után kellően ki van derítve, hogy a beküldött fölvilágítás csak az egyet terhére esik, — egyenesen ki mondom, hogy csak szakértők hozhatnak e felől ítéletet

Führer Ernő.

Ezzel befejezzük e vitát, azon megjegyzéssel, hogy ohajtandó, mikép a program világos legyen; egyuttal pedig a kisebb birtokosoknak is igyekezzék tért engedni és illetőleg alkalmat szolgáltatni a társulat a versenyei részvételre.

A szerk.

Színházi szemle.

(*) Szombaton, október 16-án adatott. Egy nő Montechristo, jellemrajz 5 felvonásban. Fordította Folinusné. De hát ki írta? mert szerző nevét kifelejtették a színlapról; talán előzékesységéből, felakarván menteni színműrőt darabja miatt a szemrehányások vádjá alól, mely a közönség részéről okvetlen előtérbe nyomul, az ily élvezhetlen színiest unalmi után. E jellemrajzban sok ismerős vonásokkal találkozok a figyelmes szemlélő; a fő alak Mari (Szakál Rózsa) ki később Santa Cruze grófnő lesz nagyon elcsépelet alak, és daczára, hogy szerző a 3 felvonásban egy régi ismerőst hozott ő benne elibünk a deszkákra — már utolsó jeleneteiben kezdjük jellemét nem érteni. Mert ugyanis azaz ártatlan, becsületes leány, — ki mint vétkes inkább a fegyenczek börtönébe engedi magát vitetni, mintsem urnője megbecsütelésével felfedeze azon titkot, melynek elhallgatása esküjével peccszél, — tehát ez a romlatlan, erkölcsös leány, ki jó szívének lett áldozatja, miképen eshetik oly nagy következetlenségbe, hogy akkor, midőn dus gazdságra jut, bosszuját tölti azon grófnőn, kiért elengedő egykor magától raboltatni legdrágább kincsét, a becsületet. Hát nem inkább jogosítva lett volna ő azt tenni a törvényteremben, midőn bár szegény volt, de mocsoktalan, s midőn csak egyetlen szavába került volna, hogy vallomással megmentse tisztaságát s kárhozathoz taszítsa azt a hölgyet, ki képes volt koholt hazugságai által megfertőzteni az ő becsületét. Igaz, hogy hallgatást esküdött a grófi kisasszonynak, de ha akkor halgatott, miért állt elő bosszujával, midőn már a sors keréke egyet fordult és midőn mérhetlen kincs került birtokába? Hiszen éppen akkor tintt volna ki színvessége, éppen akkor domborult volna jelleme, ha a hálátlanságot nagy lelkeséggel torolja vissza. Szakál Rózsa helyesen választá a tapasztalatlan falusi leányka egyszerű modorát, de annál élesebben tünt ki aztán az előkelőség színezése, mely hiba azonban nem neki, hanem szerző tulkapásának rovdandó fel; a ki minden indokolás nélkül ruházta fel az együgyű Marit a nagyvilág ragyogásaival s ugy állítja elibünk a pór véru Santa Cruze grófnőt, mintha valósággal biborban született volna. Beresenyi (Marsan) a szegények ügyvédét öntudatos alakítással személyesítette; s az utolsó felvonás zárjelenetében, a méltóság valódi érzet vonult el játékán. Föltényt dícsérrel emeljük ki ügyes maszkirozásáért és elegans megjelenéséért. Az ő öltözködése — mintája az élesnek. Megemlítjük Molnárét is, ki eredetileg személyesítette a feleség legalsó fokán vergődő fegyencznőt. — Közönség szép számmal.

(*) Vasárnap október 17-én adatott: A plébános szakácsnéja életkép 4 szakaszban. Az előadás közepes sikerrel folyt le. Olyan darab ez különben, a minek magyarban nincs hatása, az élczek megtompulnak

Abban a pillanatban az üveglemez kihull kezeiből és a padozaton csörömpölve zuzódik össze.

Tini lépett be egy öreg ur kíséretében.

A szemek találkoztak és ők megérték egymást.

Tini az az ifju tekintetéből forró köszönetet betűzött ki e látogatásért: Máté pedig biztatást olvasott lánykájá szemeiből, mintha ez lett volna beléjük írva: „közel az idő most már, melyben élő szóval tolmácsolhatjuk vallomásainkat!“

— Hej ficzkó, itthon gazdád? kérdé az öreg ur nyersen.

Máté még nem is felelhetett midőn a belépő principális már megszólalt.

— Szolgáljukra állok nagyságtoknak!

Tini lefényképezte magát.

Ki volna most boldogabb Máténál?

Hiszen ő is segédkezett nyújtott főnökének az arcképezés körül, hiszen bizonyára ő neki kell majd kézbesíteni a photographiákat.

Sietett is hogy mentül előbb kész legyen az arckép. Sürgette, ösztönözte, nógatta principálisát, és már másnap délután egy példányt kapott is, melyet fölkelte vinni ő hozzá.

— Hah! ő hozzá! Tinihez! az édenkert angyalához! susogta Máté, csókokkal halmozva el a kezében lévő papírcsomagot.

Belépett az előcsarnokba.

Szive elsorult. Ugy tetszett előtte, mintha a föld megindult volna lábai alatt.

— Eh! bátorság Máté! ne légy ügyetlen, ha valaha, ugy ma kell résen lenned!

Csakugyan győzedelmeskedett is felindulásán.

Eszméi megtisztultak, izmai megerősödtek és szive pedig vesztett heves lüktetéséből.

— Kit keres ön? kérdé egy megjelénő komorna.

— Lehet szerencsém ő nagyságához?

— Ezuttal aligha.

— Hogyan?

— Mert urnőm kikocsizott és nem is tér haza estig.

— Kis hamis maga fillent; urnője honn van, látam az ablakon keresztül.

— helyi érdekű vonatkozásai (melyek az ilyféle német poszekban csakugy hemzsegnek,) érthetetlenek. Zsuffolt ház.

Országgyűlési értesítő.

A képviselőház ülése okt. 16-án.

Elnök: Somsich Pál. A ministerek közül: Andrássy, Mikó, Gorove, Horváth, Eötvös Bedekovich. A képviselők közép számmal.

Az elnök röviden üdvözli a megjelent képviselőket. Hivatkozik a teendők fontosságára s a megoldandó kérdések nehézségeire, melyek szorgalmat és kitartást igényelnek. Igéri, hogy kötelességét mint elnök a munka gyorsítására nézve teljesíteni fogja.

Napirenden az első ülésen csak az elnöki jelentések lehetvén, bemutatja legelőbb is a szünetelés ideje alatt érkezett kérvényeket, melyek száma nagy. Közöttük Pestvárosa kérvényét egy új magyar színház iránt, a ház helyesléssel fogadta.

Bömc h e s Frigyes képviselői állásáról lemondott. Az elnök az új választás iránt már intézkedett.

Felolvastatja ezután elnök azon képviselők neveit, kik a szünet alatt mondtak le. A mult ülészek végén nyert felhatalmazásánál fogva az elnök az illető választókerületeket felhívta az új választások megtételére, s több kerületben már meg is történt a választás.

Megbízó leveleiket bemutatatták a következő újon választott képviselők: b. Bánffy Albert, Horváth Döme, Antalfy Károly, Tormágy Mihály, Hodosi Imre, Trefort Ágoston és Körmeny Sándor. Az állandó igazoló bizottsághoz utasítottanak.

A mult ülészek végén a törvényes 30 napi fenntartással igazolt következő képviselők: Degenfeld G. gr., Lónyay Gábor, Madarász Jenő, Mocsonyi Jenő, Csengery Antal, László Imre, Kállay Ödön, Kubinyi Ödön, Mátyus Uzor, Szomjas és Majthényi Dezső ellen kérvény nem érkezvén, végleg igazoltknak jelentettek ki.

Következett az elnöki előterjesztés a házszabályok 151. §-a értelmében azon interpellációk, indítványok, határozati- és törvényjavaslatokról, melyekre nézve a ház még nem határozott, illetőleg a melyekre a ministerek még nem válaszoltak. Ezek sorozata is hosszú. Van 34 interpelláció, 6 indítvány, 6 határozati- és 9 törvényjavaslat.

A törvényjavaslatok a következők: Irányi Dániel a testbüntetések megszüntetése tárgyában; az igazságügyminister a bírák és bírósági hivatalnokok felelősségéről; ugyancsak az igazságügyminister a bírák és bírósági hivatalnokok áthelyezése és nyugdíjazása körüli eljárás szabályozásáról; a pénzügyminister a horvát-, szlavin- s dalmát-ministerium 1869-dik évi szükségletének fedezéséről; az igazságügyministerium büntetőtörvényre és gyakorlatra vonatkozó némely intézkedéséről; Schwarz Gyula a halálbüntetés eltörléséről politikai büntetésekre nézve. Dietrik Ignác az igazságügy körébe tartozó törvénykönyvek és kisebb törvények alkotása tárgyában; Várady Gábor az államszámvevő szék felállításáról és hatásköréről; végül Irányi Dániel a vallászabadságról.

Több képviselő kérvényeket terjeszt a ház elé, nevezetesen Papp Lajos Kézdivásárhely részéről kettőt. Az egyik realiskolát kér, mely ez iparos városra nézve életkérdés, a másik pedig a keleti vasut építésénél az

— Tévedés volt az.

— Ej ej! kis cerberus, maga nagyon is szigorú ajtóőr. Nos hát fogadja el ezt a kis csekélységet, én mindig méltányolni szoktam a komornák hűségét.

— De uram —

— Patvarba miért e vonakodás, miért ez alszemérem? főképp előttem, ki tudom, hogy a lakat kulccsal nyílik; azt pedig te is jól tudod, hogy az arany minden zárat felnyit.

A szobaleány habozva szemlélgeté a markába csutatott fényes aranypénzt. Gondolkozott, — urnője parancsát szegje-e meg? ki világosan utasítá őt, hogy senki számára sem leend honn, vagy pedig, — hálátlan legyen e bőkezű ur irányában?

— Eh! legfeljebb is megszidnak, gondolá magában, azt könnyebb elviselni, mint az aranyat elveszíteni.

Máté tisztában volt azzal, hogy ha tudtára adja a komornának, miszerint ő küldetésben van, bizonyára szó nélkül nyitja meg előtte az ajtót; de büszkesége nem engedé azt meg, hogy cseléddel szemközt ugy szerepeljen mint colléga.

— Tessék belépni, szólta a szobaleány ajtónyitva Máté belépett.

Tini a pamplagon heverészett, és egy piros fedélű könyvből olvasgatott.

Férfi és nő a mint meglátták egymást, az örömeik hangos nyilatkozata egyszerre lebbent el ajkaikról.

Amde nem adhattak szavakat szívök soványot vágyaiknak, mert e pillanatban amaz öreg ur lépett be a szobába, ki Tinit lekísérte volt a fényképező műterembe.

— Mit keres ön itt? riadt Mátéra dühösen.

— Ő nagysága arcképeiből hoztam egy példányt mutatványul; hebgé zavartan a meglepett szerelmese ifju.

— Lássuk.

Máté átadta a fényképet.

— Hah! mennydörgettél! mi ez? tört ki az öreg ur szemeit ijesztőleg forgatva. Férfi arckép! Millió adta és pedig a kegyed portréja!

(Vége. köv.)

T Á R C Z A.

Az arckép.

(Beszélyke.)

írta: Tullius.

Az egyik Tini volt, a másik pedig Máté.

Tini szerette Mátét, Máté imádtá Tinit.

Az a legszebb, hogy az árkádai viszony ablakon keresztül fejlődött, miután a szerelmes pár más helyen még sohasem találkozott, csupán üvegen át gyönyörködhetett egymásban.

Sohasem váltottak csak egy szót is.

O! de miért is beszélne ott az ajk, hol a szemek mindent kimagyaroznának.

Igy telt nap, nap után. Tini az ablaknál varrogott, Máté az átellenes ház ablakában sohajtozott.

Néha néha egymásra tekintettek, s ha szemek összetalálkoztak, arczuk olyan lett mint a pipacs.

És e színváltozás legnagyobb bizonyítéka a szív vonzalmának.

Am de Máté már kezdé unni e hosszú utú szerelmeteskedést. Eszközökről gondolkozott tehát melyek által imádotjának közelébe juthatna.

Hopp megvan!

Tiniek udvarában műterme vala egy fényképezőnek. Máté elhatározta, hogy inkább kész leend oda beállani photograph-gyakornoknak, csakugy ő vele egy fedél alatt lehessen.

— Ugy van, az eszme megért! monologizált Máté; az ő kedvéért fényképezést faragtatok magamból. Mert hiszen, — elmélkedett tovább; ha az átellenes ház lakosa leszek, merülhet fel alkalom, melyben a sors összehoz és szót válthatok vele. Jerünk.

— És Máté ugy tett a miként beszéle.

Pár óra mulva ott látjuk már a műteremben, hol nagy gondjával csiszolja az üveglemezeket, a fényképezéshez tartozó alap kellékeket.

Az ajtó nyílik.

ajtózi és csúzi szorosok figyelembevételét s illetőleg megvizsgálását kéri a közlekedésminiszterium által kijelölt bodzai szoros ellenében.

Az elnök ezek után a napirend meghatározására kéri fel a házat, s felolvassa a gyengélkedő pénzügyminiszter levelét, melyben igéri, hogy a jövő ülésen előterjesztéseket fog tenni az 1868-ki zárszámadásról, az 1869-diki költségvetésnek a fedezetre vonatkozó részéről és az államvagyonról.

H o r v á t h igazságügyminiszter felmenti, hogy a múlt ülésnek végén benyújtott három törvényjavaslat közül az egyik „a bírák és bírósági hivatalnokok áthelyezése és nyugdíjazásáról“ az osztályok által már tárgyalatott, s a központi bizottsághoz utasítandó, a másik kettő pedig már az osztályoknál van, de kéri, hogy mindhárom egyszerre kerüljön a ház elé.

I r á y i Dániel sürgeti, hogy a testi büntetések eltörléséről és a vallászabadságról szóló törvényjavaslatok mielőbb az osztályokhoz utasítsanak.

Az igazságügyminiszter kijelenti, hogy korántsem szándéka a testbüntetésről szóló javaslat tárgyalását elodázní, s ép ezért kérte, hogy mindhárom javaslata egyszerre kerüljön a ház elé.

G h y c z y Kálmán pártolja Irányi felszólalását a botbüntetésről és a vallászabadságról szóló törvényjavaslatok iránt, de még egy másik fontos javaslatra hívja fel a ház figyelmét. A pénzügyminiszter előterjeszti a 68-ki zárszámadást, de nagy baj az, hogy nincs főszámvevőszék, mely előleges vizsgálat folytán kész bírálatot forduljon a ház elé. Hogy jövőre e hiányon segítsen legyen, kéri a számvevőszékre vonatkozó javaslatnak az osztályokhoz utasítását. (Helyeslés.)

D e á k Ferencz szintén átlátja a számvevőszék szükségességét, de az erre vonatkozó javaslatot előbb a pénzügyi bizottsághoz véli utasítandónak, s az elnök ez értelemben mondja is ki a határozatot.

A n d r á s y gr. miniszterelnöknek nincs az ellen kifogása, hogy a főszámvevőszék iránti javaslat mielőbb tárgyalassék, de azt nem kívánja, hogy a kormány által erre vonatkozólag egy ízben már benyújtott, később visszavont, de mint értesülve van újból benyújtandó javaslat háttérbe szorítsassék.

G h y c z y Kálmán erre megjegyzi, hogy a kormány nem a jelen, hanem a múlt országgyűlésen adott be ily javaslatot. Egyébiránt az, hogy Várady Gábornak a főszámvevőszék felállítására vonatkozó javaslata a pénzügyi bizottsághoz utasítottatik, nem zárja ki, hogy a kormány által benyújtandó javaslat is figyelembe ne vétessék.

Az elnök végül formulázzván a határozatokat, kimondja, hogy első helyen tűzetnek ki napirendre a pénzügyminiszter előterjesztései, azontul következnek a bírósági törvényjavaslatok, a számvevőszékre vonatkozó javaslat pedig a pénzügyi bizottsághoz utasítottatik.

A mai ülésnek egyéb tárgya nem lévén, az 12 órakor eloszlott. Legközelebbi ülés hétfőn d. e. 10 órakor.

Pesti röppentyk.

(Oktob. 16-án.)

Ha vidéken a papi ravaszság a közügy s előhaldadás rovására érvényesül, azon nem csudálkozunk annyira, mint azon, ha a miniszteriumok tövében a rendőrség közelében oly botrányok történnek egy ultramontan szellemű papnak igaztására, mint az ó-budai plebános és az ő drágalatos kaplányja.

Ó-Buda község képviselői saját iskoláik felől akép intézkedtek, hogy azok közösek legyenek. Brunner plebános azonban jónak látta a vizsaly magyát elhínteni s az egyenetlenség csóváját az iskola helyiségbe dobni s azon kezdte, hogy néhány kofát ékesszólásával rávett, miszerint menjenek rá az iskola apró népeire s a zsidógyerekeket üzzék ki onnan.

A hárpia vén banyák, azon hiedelemben, hogy csak akkor fognak igazán üdvözülni, megrohanták a fiatal nemzedéket s szétugrasztván, még az utcán is köveket górtak az oly gyermek után, kit mózesvallásnak gondoltak.

Az utcára vitt botrányt csak a hatósági közegek beavatkozása szüntette meg.

A közönség már várta, hogy Brunner urat, mikor teszik küssé ama bizonyos ingenszállásra, melyet nagyon megérdemelt volna — és mi történik?

Kajja magát a hivatalos lap a „Budapesti Közlöny“ s az ó-budai plebános által létrehozott botrányt journalistikai botrányának nevezi el.

És miért?

Mert a lapok a közérületet tolmácsolák s kikelték a barbarság ellen, melynek párját csak Erdélyben találhatjuk fel hamarjában, Tófalva lakosai, adójukat fizetni nem tudván, tüzhelyeikből kikaklattatván, a hüvös őszi napokat és éjeket isten szabad ege alatt kénytelenek tölteni, míg bent a helységben dobszó mellett kótyavetélgetik a szegény lakosság holmiját. Mondják, hogy valami b. Apor Károly kergette ki őket törvényesen ugyan, de nem emberiesen!

Egy Bécsből került távirat azt pengeti, hogy Tréfort is egyik miniszterjelöltül volna kiszemelve a megürülő belügyéri állomásra.

Nevelésig hirnek látszik, de amilyen furcsa világot értünk bizony még ez is megtörténhetik.

Különb is Tréfort ur csak nemzetének fészket hozta rendetlen állapotba, míg mások, kik muszkát vezettek abba, már jóval több jutalomban és kitüntetésben részesültek.

— Vivát! megnyílt az országgyűlés! — kiált föl Dünnyögi.

— Hát aztán miért örül annak olyan nagyon Dünnyögi szomszéd? — kérde ráfordmedve Dörmögi.

— Hát én bizony a többi közt azért, hogy Lónyai pénzügyminiszter urnak alkalma lesz kimutatni, hogy nincs egy fitying deficit sem, hiába herczehurcozták, olyan nagyon!

— No hiszen! Ugyan elvetette szomszéd a sulykot. Tudja-e mennyi hét van egy esztendőben?

— Tudom hát! Talán azt akarja mondani szomszéd uram, hogy annyi millió deficitje van ez évben Magyarországnak?

— Ugy van! Minden hétre esik egy millió, s azonfelül ráadásul egy millió kerek összeggel is meg van szerezve. Lónyai ur egy elposzójában, midőn a pénzügyi dolgokat az országgyűlés elé terjeszti, ezt is elő fogja adni. — Legalább így távították ezt Pestről a „Wanderer“-nek.

— No akkor meg is ütötte pénzvizonyunkat a tüzes istennyilal...

Fővárosi értesítő.

* * * V o g t K á r o l y, a híres ethnolog, nemsokára fővárosunkba érkezik, hol az emberiség őstörténetéből több felolvasást tart.

* * * B u d á n Széchenyi Ödön gr. a halászfővárosban épült házára szállodai, kávéházi, vendéglői és keresmai engedélyt kért. Ez aztán amerikai szemlem.

* * * E s k ü d t s z é k i t á r g y a l á s v o l t ma ismét Pesten, Sassy Árpád, az „Arany trombita“ szerkesztője ellen.

* * * A n e m z e t i s z i n h á z b a n a K a r á c s o n y i pályázat alkalmával dicséretet nyert „Fráter György“ cz. darabra készülnek; irta Szász Károly. Először adják f. hó 31-ikén.

* * * F ő v á r o s i l a p j a i n k m á r t u d j á k i s czimét a Garibaldi regényének, melyről mult számunkban emlékezünk; lenne tehát e sokat jelentő czim: „Róma a XIX-ik században.“

* * * B u d a, mióta a petroleum-világítást bérbe adta, egy év alatt 5878 ft 23 krt takarított meg.

* * * A m u z e u m b a n e g y k ü l ö n n ö v é n y t á r i ör állomásra Hajnald érsek tizezer forintos alapítványt tett.

* * * B u d á r ó l, a jelen volt honvédkerületi parancsnokok tegnapielőtt utaztak vissza kerületeikbe; eltávozások előtt utasították, hogy minden utjokban eső honvédcapatot megsejmeljenek.

* * * A „H o n i r j a: A n á p o l y i c o n g r e s s u s h o z i n t e z é n d ő n y i l a t k o z a t e s z m é g e d v e z ő f o g a d t a t á s b a n r é s z e s ü l t a k ö z ö n s é g n é l, s b i z v á s t á l l i t h a t j u k, h o g y e n y i l a t k o z a t n y o m a t é k o s l e s z. A z e d d i g b e t ö l t ö t t i v e k e n m a j d n e m k i v é t e l n é l k ü l t a n á r o k, f ö l d b i r t o k o s o k, h i r l a p i r o k, t i s z t i v e l ö k v a n n a k a l á i r v a; p o l g á r o k, i p a r o s o k a l á i r á s a i a z o n f e l ü l e l ö r e b e j e l e n t v e. K ü l ö n b e n, m i n d e n k i a l á i r á s a, á r v á s, k o r, n e m é s h i t t e l e k e z e t, s z ó v a l k i v é t e l n é l k ü l é r v é n y e s. É s m i n d e n k i n e k j o g á b a n á l l a l á i r á s o k a t g y ű j t e n i.

* * * P e s t i l a p o k r e n d e s t á r g y a m o s t a n á b a n a n e m z e t i s z i n h á z i n t e n d á n s á n a k m e g v á l a s z t á s a. M a j d m i n d e n l a p m á s e g y é n t a j á n l. U j a b b a n Z i c h y A n t a l t i s s z ó b a h o z t á k.

Irodalom.

* * * T ó t m a g y a r n y e l v t a n. Sokat szoltak mostanában hazai lapjaink Répászi Jozsef enyiczkéi kath. pap magyar nyelvtanáról, mely tót ajku hazánkiai számára készítették. Nekünk is volt alkalmunk látni szerzőnél a minden tekintetben figyelmet érdemlő művet, mely Olenorff ismert rendszerében van kidolgozva. Ez emelkedet lelkű s tudományos képzettségű derék pap a felvidéken lakván, alkalma van tényleg is közreműködni ott a magyar nyelv terjesztése érdekében. A munka czime: „Mluvnica jaryka uherskeho.“ Még ez csak a nyelvtan első részét, az alaktant ismereti. Darabja 40 kr-ért szerzőnél Enyicskén (u. p. Kasa) megrendelhető. — Mintegy két héttel ezelőtt utazott fel Répászi Pestre a kultuszminiszteriumhoz. felajánlandó műveiből pár ezer darabot leszállított áron a nevezett miniszteriumnak, hogy azokat a tót népiskolák szegényebb tanulóit között ossza szét, de az eredményről eddig nem értesültünk. Ezen utban, együtt levén szerencsénk e műveit férfiuval városunkig utazni, kijelenté elöttünk azon nemes szándékát, hogy a mondattant is nemsokára kifogja dolgozni tót atyánkiai számára, Imre Sándor debreczeni ref. főiskolai tanár jeles munkája nyomán. Melegen üdvözljük azért szerzőt, s lelkünkől óhajtuk, hogy fáradozásainak gyümölcsét élvezhesse is.

Belföld.

* * * M á r a m a r o s - S z i g e t e n i s m e g j e l e n t M o l n á r A l a d á r m i n t i o s z t. t a n á c s o s, a p r a e p a r a n d i a é s e l e m i m i n t a - t a n o d a f e l á l l i t á s a t á r g y á b a n é r t e k e z l e t t a r t á s a v é g e t t, m i m e g t ö r t é n v é n, e r e d m é n y e a z l e t t, h o g y a p é n z ű g y m i n i s t e r i u m m e g f o g k e r e s t e t n i a z e r d ő i s z e g é n y e s é p ű l e t e g y r é s z é n e k a p r a e p a r a n d i a h e l y i s é g e ű l l e n d ő á t e n g e d é s é r e. A m i n t a - t a n o d a h e l y i s é g é r ő l a v á r o s g o n d o s k o d i k.

* * * T o l n a m e g y é b e n a z o l v a s á s e l v a n t i l t v a, l e g a l á b b a m a d o c s á n y i o l v a s ó k ö r h i r l a p j a i t — j o b b é s b a l o d a l i t e g y i r á n t — l e f o g l a t t á k, a t e r m e t b e z á r t á k; a z e d o l o g r ó l é r t e s i t e t t m i n i s t e r v á l a s z á t, m i e l ő t t a p a n a s z l ó k k o z é r t v o l n a, l e t a r t o z t a t t á k. K i c s o d a ?

Szelle Zsigmond. Micsoda ember az? Szolgabíró. Ugyan mi lehetett ez a szegény embert?

* * * S z a m o s u j v á r r ó l „e g y p o l g á r“ h i r l a p i l a g e m e l s z ó t a h a z a r d k á r t y a j á t é k e l t e r j e d é s e e l l e n; o l y r o p p a n t m é r v e n f o l y i k e z o t t, h o g y s o k c s a l á d j a j g a t m á r i s e l ő r e l á t h a t ó r o m l á s u k m i a t t.

* * * A s z ű r e t i s m e g s z o k t a k ö v e t e l n i a m á g a á l d o z a t á t. G y ö n g y ö s ö n e g y 6 7 é v e s ö r e g a z u j b o r r a l t ö l t p i n c z é b e m e n v é n, a z o t t k i f e j l e t t m é r g e s s z é n s a v m e g f o j t o t t a; n é g y e n m e n t e k s e g i t s é g é r e, d e ő k i s f ö l d r e r o g y t a k; a z o n b a n e g y k i s f i u l á r m á t ü t v é n, e z u t ó b b i n é g y e g y é n t s i k e r ű l t m e g m e n t e n i, m i g a z ö r e g o t t l e t t e h a l á l á t.

* * * S z e g e d e n e g y g ö d ö r b e n t ö b b s z á z r a m e n ő e m b e r k o p o n y á t é s c s o n t o k a t t a l á l t a k. V é l i k, h o g y m é g a t ö r ö k u r a l o m k o r á b ó l v a l ó k.

* * * N a g y v á r a d o n e g y s e r m é r ö n é m e g m é r g e z t e f é r j é t. H ü v ö s r e t e t t é k a b e s t i á t.

* * * K o l o z s v á r t t e g y c s o d a s z ű l ö t t v o n t a m a g á r a a k ö z f i g y e l m e t. E g y g y ű m ö l c s á r u s 3 — 4 é v e s f i a e z, k i n e k k é z é s l á b u j j a i ö s s z e n d ö t t e k, s h e l y e t t ö k u s z ó h á r t y a v a n. A p j a n e m e n g e d i o r v o s o l t a t n i.

* * * Z e m p l é n m e g y é b e n e g y s z a b a d e l v ű l a p f o g m e g j e l e n n i „H e g y a l j a“ c z i m m e l. S z e r k e s z t ő j é ű l a k ö l t ő i m ű v e i r ő l i s m e r t B o r u t h o t h i v t á k m e g.

* * * A k o l o z s m o n o s t o r i m. k. g a z d a s á g i t a n i t é z e t m e g n y í l t, t e r v j a z a i s m e g j e l e n t. A t a n f o l y a m h á r o m é v r e f o g t e r j e d n i.

* * * B r a s s ó n m a g y a r - r o m á n s z ó t á r j e l e n t m e g B a r i t i u G y ö r g y t ö l, a z e r d é l y i r o m á n i r o d a l m i t á r u l a t t i t k á r á t ó l; á r a e g y f ű z ö t t p é l d á n y n a k: 3 f t 2 0 k r. k ö t v e 3 f t 7 0 k r. R e m é l j ű k, s z e r z ő n e m f o g k é s n i a r o m á n - m a g y a r r é s z k i d o l g o z á s á v a l s e m. E r r e t a l á n n a g y o b b s z ű k s é g v o l n a.

* * * A d a l m á t i a i f ö l k e l ö k h e g y e k k ö z é v o n u l v a v á r j á k a c s á z á r i c s a p a t o k t á m a d á s á t; a z e g é s z r a g u s a i k e r ű l e t b e n n a g y f o r r o n g á s v a n, a f ö l k e l ö k g y o r s u s k á v a l l á t t a t t a k e l, a s z l á v e z r e d b ű l s o k a n s z ű k t e k a l á z o n g ö k k o z, k i k m á r 8 — 9 0 0 0 - r e s z a p o r o d t a k, s a z e l l e n ö k á l l i t h a t ó k a t o n a s á g k e v e s e b b, a m a z o k n a k e l ö n y, h o g y o t h o n l é v é n, a v i d é k e t j ó l i s m e r i k. A m o n t e n e g r o i a k s i n t e p á r t o l j á k a f ö l k e l ö k e t, e s z e r i n t i g e n m a c k a c s h a r c z r a l e h e t ű n k e l k é s z ű l v e.

Külföld.

= A f r a n c z i a c s á z á r s á g h i v a t a l o s k ö z l ö n y e, m e l y e d d i g m i n d e n b e l é s k ű l m o z z a n a t o k n á l r é s z v é t l e n m a r a d t. K e z d é l e t j e l t a d n i m a g á r ó l, s e z e n é l e t j e l e k m i n d e n e s z t e r e o d a m u t a t n a k, h o g y a c s á z á r s á g r a n é z v e e l j ö t t a z o n p e r c z, h o l k é n y s z e r i t v e é r z i m a g á t f e l é b r e d n i n y á r i á l m á b ó l. A „J o u r n a l o f f i c i e l“ e m l é k z e t t a r r a, h o g y a k o r m á n y n a k a g y ű l e s z e s i t ő t ö r v é n y 1 3 - d i k § - n a k e r e j é n é l f o g v a j o g a v a n, m i h e l y e t a r e n d m e g z a v a r á s á t, v a g y a k ö z b i z t o n s á g v e s z é l y e z t e t é s é t e l ő r e l á t j a, — m i n d e n n y i l v á n o s g y ű l e s z e s t e l n a p o l n i, a z a z, a z o k n y i l v á n i t á s a n é l k ű l a z o k m e g t a r t á s á t e l t i l t a n i, n e m p e d i g, m i n t a z t a „T e l e g r a f“ j e l e n t é f e l o s z l a t n i. E j e g y z é k á l t a l a z ö n k é n y k o r m á n y t ö r v é n y e e r ő r e e m e l t e t i k, s a n y i l v á n o s g y ű l e k e z e s e k n e k t e t s z é s s z e r i n t i i d ő r e v a l ó b e t i l t á s a, k i l á t á s b a h e l y e z t e t i k.

A lapok hivatalos megintéseit, valamint az illető törvénycikkre való hivatkozást is lehet legközelebb várni. — A kormány a sajtótörvények szerint jogában áll, a sajtóport a czikk megjelenése után néhány év múlva is megkezdni, a mi tehát az amnestia óta a hirlapokban megjelent, az most minden pillanatban, s a legközelebbi években is szolgálhat alapul törvényes üldöztesnek és jogérvényes elítélésnek. Pedig azóta alig volt nap, hogy a szabadelvű lapok olyasmit ne irtak volna, a miért őket a kormány felelősség nem vonhatja. —

= A z o k t. 2 6 - i k i t ű n t e t é s, t e l j e s e n a b b a n h a g y o t t n a k t e k i n t h e t ő. A „R e f o r m“ t ű v ö s r e s i g n a t i ó r a h a t á r o z t a e l m a g á t; B a r b é a r e t t e n t h e t l e n r e p u b l i c a n u s l o v a g, a m i n t s a j á t p á r t j a n e v e z i, a R a p p e l b e n k i m o n d á, h o g y n e m j a v a s o l j a e k i t ű n t e t é s t. „T e t u d o d“, i r j a e g y m a g á n l e v é l b e n, „h o g y m i k i n t g y ő z t e k 1 8 4 9 - i k j u n. 1 3 - k á n, a n é l k ű l, h o g y g y ő z e l e m r e k i l á t á s u k l e t t v o l n a. H a a p á r i s i h a d s e r e g e t n e m C h a n g a r n i e r v e z e t i, l e s z a r r a m á s t á b o r n o k i s, h o g y é p e n u g y b á n j a n a k e l a n é p p e l, m i n t ő b á n t e l, s a z z a l b á r m i n ő t e t s z é s s z e r i n t i o s t r o m á l l a p o t o k, s d e p o r t á l t a t á s o k a t k i f o g j a a k o r m á n y m o n d a t n i.

= A P á r i s b a n l é v ő b a l p á r t i k é p v e l ö k a m i n t h i r l i k o k t. 1 3 - á n J u l e s S i m o n n á l ö s s z e j ö t t e k. L e h e t ő: h o g y a z e l l e n z é k i k ö v e t e k v a l a m i t ű n t e t é s r e, h a b á r n e m u t e z a i r a, m é g i s e g y e s ű l n i f o g n a k. U g y p á r i s i m i n t a v i d é k i l a p o k n a p o n t a h o z n a k o l y n y i l a t k o z a t o k a t, m e l y e k a J u l e s F e r r y á l t a l t a n á c s o l t m a g a t a r t á s t j a v a s o l j á k. A z o n b a n a f o l y t o n t á r t ó n y i l a t k o z a t o k b a k e z d a k ö z ö n s é g m á r b e l e u n n i.

= A m i n i s t e r e k o k t. 1 4 - é n t á v o z t a k P á r i s b ó l, C o m p i e g n é b e k ö l t ö z t e k á t, a h o l a P u b l i c s z e r i n t e g é s z o k t. 2 9 - i g f o g n a k i d ő z n i, s e z e n i d ő a l a t t a c s á z á r e l n ö k s é g e m e l l e t t f o l y t o n o s a n é s z a v a r t a l a n u l f o g n a k d o l g o z n i. M i n d e n m i n i s t e r r o p p a n t i r a t c s o m a g o k a t v i t t m a g á v a l, s h a m á s é r t n e m, c s a k a z é r t, h o g y a v i l á g n a k m e g m u t a s s á k, m i s z e r i n t a l e g j o b b a k a r a t m e l l e t t s e m k é p e s a k o r m á n y a r r a, h o g y a t ö r v é n y h o z ó t e s t i l e t e t n o v e m b e r 2 9 - k e e l ő t t ö s s z e h i v j a, m i u t á n a z e l m u n k á l a t o k k a l c s a k a k k o r l e h e t k é s z.

Különfélék.

= A z 1 8 6 6 - i k i a t l a n t i h u z a l r ó l. A z o n f á r a d o z á s o k, a m e l y e k a z a t l a n t i h u z a l k i j a v í t á s á -

